

PSALTAREN¹

En sång av David, profet och konung

DEN FÖRSTA KATHISMA

PSALM 1

Av David², utan överskrift hos hebréerna.

¹Salig är den man som icke vandrar i de ogudaktigas råd och icke har ställt sig på syndares väg, ej heller har satt sig på smådares säte.

²Men i Herrens lag är hans vilja, och Hans lag begrundar han dag och natt.

³Han bliver såsom ett träd, planterat vid vattenflöden, som bär sin frukt i sin tid. Hans löv skola icke falla, och allt det han gör skall lyckas honom väl.

¹ Namnet "Psaltern" härstammar från Martin Luther. Han tog sin benämning från namnet på ett av de instrument som användes i tempelmusiken, nämligen psaltaren (*nébel*) som var ett stränginstrument med resonansbotten. Det grekiska namnet i Septuaginta på boken är "psalmerna", vilket är en korrekt översättning av det hebreiska namnet på boken *Tehillim*.

² I den hebreiska texten som Septuaginta är en översättning från kan uttrycket "av David" språkligt uppfattas på mer än ett sätt. Det kan tolkas som en författarangivelse "skriven av David", men det kan också tolkas "skriven för David" (dvs. för att användas av en kung av Davids ätt) eller "tillhörande Davids (-samlingen)".

- ⁴Icke är det så för de ogudaktiga, icke så, de äro lika agnar som vinden bortför³ ifrån jordens yta.
- ⁵Därför skola de ogudaktiga icke stå upp vid domen, ej heller syndare i de rättfärdigas råd.
- ⁶Ty Herren känner de rättfärdigas väg, men de ogudaktigas väg skall förgås.

PSALM 2

En psalm av David.

- ¹Varför hava folken rasat och folkslagen tänkt ut fåfänglighet?
- ²Jordens konungar hava rest sig upp, och furstarna hava kommit samman, mot Herren och Hans Kristus:
- ³"Låtom oss slita sönder deras bojor och rycka av oss deras ok."
- ⁴Han som bor i himlarna ler, Herren skall hånle åt dem.
- ⁵Så talar Han till dem i Sin vrede, och i Sitt raseri skall Han förfära dem.
- ⁶Men Jag har blivit insatt som konung av Honom på Sion, Hans heliga berg, till att förkunna vad Herren har befallt.
- ⁷Herren sade till Mig: "Du är Min son, i dag har Jag fött Dig."⁴
- ⁸Begär av Mig, så skall Jag giva Dig folken till arvedel och Din besittning intill jordens ändar.
- ⁹Du skall föra dem i bet med en stav av järn, såsom lerkärl skall Du krossa dem.
- ¹⁰Och nu, konungar, förstån, tagen lärdom, I som dömen jorden.
- ¹¹Tjänen Herren med fruktan, och fröjden eder med bävan.
- ¹²Låten undervisa eder att Herren icke vredgas och I förgås på rättfärdighetens väg.
- ¹³Ty när Hans vrede flammnar upp med hast, saliga äro då alla som förtrösta på Honom.

PSALM 3

En psalm av David, när han flydde för sin son Abessalöm i vildmarken.⁵

- ¹O Herre, huru många hava de icke blivit, dessa som angripa mig! Ja, många hava trätt upp mot mig.
- ²Många säga till min själ: "Det finnes ingen frälsning för honom hos hans

³ Efter tröskningen kastades säden upp i vinden så att agnarna, stoftet, blåstes bort.

⁴ Denna vers tillämpas om Jesu uppståndelse av den Helige Paulus enligt den Helige Lukas (Apg 13:33).

⁵ Se 2 Kon 15:13 ff. (hebr 2 Sam 15:13 ff.).

Gud.”⁶

³Men Du, o Herre, är min beskyddare, Du är min ära och Den som upplyfter mitt huvud.

⁴Jag höjer min röst och ropar till Herren, och Han hörde mig från Sitt heliga berg.⁷

⁵Jag lade mig och somnade in, jag stod upp, ty Herren beskyddar mig.

⁶Jag skall icke frukta för myriader av människor, som angripa mig från alla håll.

⁷Stå upp, o Herre, fräls mig, min Gud, ty Du har slagit alla dem som hata mig utan skäl, Du har krossat syndarnas tänder.

⁸Hos Herren är frälsningen och över Ditt folk vile Din välsignelse.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.
Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa, ära åt Dig, o Gud. (3)
Herre, förbarma Dig. (3)
Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.

PSALM 4

För slutet⁸, bland psalmer⁹, en sång av David.

¹När jag åkallade, hörde mig min rättfärdighets Gud, Du som i trångmål har skaffat mig rum.

²Var mig nådig och hör min bön.

³I människobarn, huru länge skolen I hava tröga hjärtan, varför älsken I fåfänglighet och söken lögn?¹⁰

⁴Besinnen dock, att Herren har gjort Sin fromme underbar, Herren skall höra mig när jag ropar till Honom.

⁶ I annan läsart står efter denna vers *Diapsalma*. I den hebreiska texten står istället för *Diapsalma* ordet *Sela*. Ordets innebörd är okänd. En teori som diskuterats är dock att *sela* skulle betyda ”uppåt” eller ”högre” och att det är ett tillrop till sångarna eller instrumentalmusiken, som uppmanar dessa eller denna att falla in starkare. *Diapsalma* brukar översättas med ”paus” eller ”uppehåll”.

⁷ I annan läsart står efter denna vers *Diapsalma*. Om *Diapsalma*, se not till Ps 3:2.

⁸ Denna överskrift finns till ett stort antal psalmer med en osäker innebörd. Den masoretiska texten har här ett svårtolkat ord. Bibel 2000 återger det med ”för körledaren” (1917 med ”för sångmästaren”). Annan möjlig tolkning är ”för åkallan”. Kanske är frasen en liturgisk-musikalisk anvisning.

⁹ Den masoretiska texten återger här ”till stränginstrument” (Bibel 2000).

¹⁰ I annan läsart står efter denna vers *Diapsalma*. Om *Diapsalma*, se not till Ps 3:2.

- ⁵Vredgens, och synden icke, eftersinnen i edra hjärtan och oroas i samvetet på edra läger.¹¹
- ⁶Offren rättfärdighetens offer, och förtrösten på Herren. Många säga: ”Vem skall låta oss se vad gott är?”
- ⁷Upplyft Du över oss Ditt ansiktes ljus, o Herre, Du har givit mig glädje i hjärtat.
- ⁸Från frukten av deras vete, vin och olja hava de förökats.
- ⁹I frid vill jag lägga mig ned, och i frid skall jag somna in.
- ¹⁰Ty Du, o Herre, allena har befäst mig i hoppet.¹²

PSALM 5

För slutet, om arvtagerskan¹³, en psalm av David.

- ¹Lyssna till mina ord, o Herre, giv akt på mitt rop. Vänd Dig till ljudet av min bön, Du min konung och min Gud, ty till Dig vill jag ställa min bön.
- ²Bittida hör Du min röst, bittida vill jag ställa mig inför Dig och skåda Dig, ty Du är icke en Gud som har behag till laglöshet.
- ³Den som gör illa skall icke bo hos Dig, lagbrytarna skola icke bestå inför Dina ögon.
- ⁴Du hatar alla dem som handla laglöst, Du förgör dem alla som tala lögn.
- ⁵Blodsmän och svek, sådant äro en styggelse för Herren.
- ⁶Men jag får gå in i Ditt hus, genom fullheten av Din nåd, jag får tillbedja i Din fruktan, vänd mot Ditt heliga tempel.¹⁴
- ⁷O Herre, vägled mig i Din rättfärdighet, för mina förföljares skull, gör min väg rak inför mig.
- ⁸Ty i deras mun är intet visst, deras hjärtan är fördärv.
- ⁹Deras strupe är en öppnad grav, de bära svek på sina tungor, döm dem, o Gud.
- ¹⁰Låt deras planer komma på skam, driv ut dem efter deras fulla mått av ogodaktighet, ty de hava förbittrat Dig, o Herre.
- ¹¹Men låt alla dem glädjas, som hoppas på Dig, evinnerligen må de jubla, ty Du skall bo ibland dem.
- ¹²I Dig må de fröjda sig, alla som hava Ditt namn kärt, ty Du skall välsigna den rättfärdige.
- ¹³O Herre, såsom med en sköld har Du krönt oss med välbehag.

¹¹ I annan lästare står efter denna vers *Diapsalma*. Om *Diapsalma*, se not till Ps 3:2.

¹² Vers 91:4 (vilken singularis form gjorts om till pluralis) tillsammans med 4:7-10 (vers 8 har dock gjorts om till ”Från frukten av vete, vin och olja hava vi blivit mättade”) används i välsignelsen efter kvällsmaten.

¹³ Den masoretiska texten återger här ”till flöjtspel” (Bibel 2000).

¹⁴ Säges hemlighetsfullt av prästen då han anländer till kyrkan för att fira den Gudomliga liturgin.

PSALM 6

För slutet, i hymner, om den åttonde, en psalm av David.

- ¹O Herre, straffa mig icke i Din vrede, och tukta mig icke i Din förtörnelse.
²Var mig nådig, o Herre, ty jag är svag. Hela mig, o Herre, ty mina ben skälva. Ja, min själ är storligen förskräckt, ack Herre, huru länge?
³Vänd om, o Herre, rädda min själ, fräls mig för Din nåds skull.
⁴Ty i döden finnes ingen som minns Dig, vem prisar Dig i dödsriket¹⁵?
⁵Jag har suckat mig trött, var natt fuktas jag min säng, med tårar väter jag min bädd.
⁶Mitt öga är upprört i vrede, jag har åldrats bland alla mina fiender.
⁷Viken bort ifrån mig, alla I som handlen lagglöst, ty Herren har hört ljudet av min klagan.
⁸Herren har hört min åkallan, min bön upptager Herren.
⁹Låt alla fiender bli utskämda och helt förvirrade, låt dem vika tillbaka och komma på skam med hast.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
 Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.
 Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa, ära åt Dig, o Gud (3)
 Herre, förbarma Dig. (3)
 Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
 Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.

PSALM 7

En psalm av David, som han sjöng för Herren med anledning av Chousis¹⁶, Iemeneis sons ord.

- ¹O Herre, min Gud, till Dig har jag satt mitt hopp, fräls mig från alla mina förföljare och rädda mig,
²så att de icke, såsom lejon, sönderslita min själ och ingen finnes som befriar eller räddar.
³O Herre, min Gud, om jag gjort detta, om det finnes orättfärdighet i mina händer,
⁴om jag har lönat med ont mot dem som lönar mig, må jag då falla tomhänt från mina fiender.
⁵Så förfölje fienden min själ och tage henne fatt och trampe mitt liv till jorden och lägg min ära i stoftet.

¹⁵ På grekiska *Hades*.

¹⁶ Den masoretiska texten anger här ”benjaminiten Kush” (Bibel 2000). Denne nämns ingen annanstans i GT, och hans förhållande till David är därmed okänt.

- ⁶Stå upp, o Herre, i Din vrede, höj Dig inom mina fienders gränser.
- ⁷Res Dig, o Herre min Gud, genom det påbud som Du har givit och folkens församling skall omgiva Dig, och för deras skull vänd åter till höjden.
- ⁸Herren håller dom över folken; skaffa mig rätt, o Herre, efter min rättfärdighet, enligt den oskuld som är inom mig.
- ⁹Låt då syndarnas ondska få en ände, Du leder den rättfärdige, o Gud som prövar hjärtan och njarar.¹⁷
- ¹⁰Rättmätig är min hjälp från Gud, som frälser dem som hava oförvitliga hjärtan.
- ¹¹Herren är en rättfärdig domare, stark och storsint, som icke visar Sin vrede var dag.
- ¹²Om I icke omvänden eder, skall Han låta Sitt svärd glimma, Han har spänt Sin båge och håller den redo.
- ¹³Genom den har Han berett redskap åt döden, mot de brinnande har Han Sina pilar färdiga.
- ¹⁴Se, i vända har han framfött orättfärdighet, han har blivit havande med plåga och har fött laglöshet.
- ¹⁵Han har grävt en grop och vidgat den och har fallit i den grav han själv har gjort.
- ¹⁶Den plågan skall komma över hans eget huvud, och hans rättfärdighet skall stiga ned över hans hjässa.
- ¹⁷Jag vill prisa Herren för Hans rättfärdighet och sjunga psalmer till Herrens, den Högstes, namn.

PSALM 8

För slutet, om vinpressarna, en psalm av David.

- ¹O Herre, vår Herre, huru underbart är icke Ditt namn över hela jorden! Ditt majestät är upphöjt över himlarna.
- ²Barns och spenabarns rop har Du gjort till en lovsång åt Dig¹⁸, för Dina ovänners skull, till att förinta fiende och hämnare.
- ³När jag ser himlarna, Dina fingrars verk, månen och stjärnorna, det som Du har grundlagt,
- ⁴vad är då en människa, att Du tänker på henne, eller en människoson, att Du låter Dig vårda om honom?
- ⁵Du lät honom vara ringare än änglarna¹⁹, med härlighet och ära krönte Du honom och Du ställde honom över Dina händers verk.

¹⁷ I GT betecknar inlavor ofta människans innersta tankar, uppsåt och känslor.

¹⁸ Citeras av Jesus i Matteusevangeliet (21:16) när överstepräster och de skrifflärda var irriterade över hur barnen ropade "Hosianna Davids son" efter intåget i Jerusalem.

¹⁹ Eller: "Du gjorde honom [en liten tid] att vara ringare än änglarna".

⁶Allt lade Du under hans fötter²⁰: får och all boskap, också markens hjordar,
⁷fåglarna under himmelen och fiskarna i havet, de som färdas längs havens
vägar.

⁸O Herre, vår Herre, huru härligt är icke Ditt namn över hela jorden!

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amēn.

Allēlouīa, allēlouīa, allēlouīa, ära åt Dig, o Gud. (2)

Allēlouīa, allēlouīa, allēlouīa, ära åt Dig,

o Gud, vårt hopp, o Herre, ära åt Dig.

²⁰ Vers 4-6 citeras av Hebréerbrevets författare (2:6-8) för att belysa att Jesus, som en liten tid var ringare än änglarna, nu är krönt med härlighet och ära, och att allt är lagt under Honom. Annars handlar verserna om människans höghet i största allmänhet.

DEN ANDRA KATHISMA

PSALM 9

För slutet, om Sonens hemligheter, en psalm av David.

- ¹Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta, jag vill prisa alla Dina under.
²Jag vill fröjda mig och jubla i Dig, jag vill sjunga psalmer till Ditt namn, Du den Högste.
³Ty Du har låtit mina fiender vika tillbaka, de försvagas och gå under inför Ditt ansikte.
⁴Ty Du har utfört min dom och min rätt, Du har satt Dig på en tron, Du som dömer rättfärdighet.
⁵Du förskräckte folken, och den ogudaktige förgicks, Du har utplånat deras namn för evig tid¹ och för evigheters evighet.
⁶Fiendens svärd har brustit för alltid och Du har utplånat deras städer.
⁷Deras minne hava förgåtts med ett dån, men Herren förbliver evinnerligen.
⁸Han har berett Sin tron för domen, och Han själv skall döma världen med rättfärdighet. Han skall skipa lag bland folken med rättvisa.
⁹Herren har blivit en tillflykt för den förtryckte, en hjälpare i rätt tid under nöd.
¹⁰Och må de som känna Ditt namn förtrösta på Dig, ty Du övergiver icke dem som söka Dig, o Herre.
¹¹Sjungen psalmer till Herren, som bor på Sion², förkunnen bland folken Hans gärningar.
¹²Ty Han som utkräver blod kommer ihåg dem, Han har icke förgätit de betrycktas klagorop.
¹³Var mig nådig, o Herre, se huru mina fiender förnedrar mig, Du som lyfter mig upp från dödens portar,
¹⁴på det att jag må förtälja allt Ditt lov i dottern Sions portar, jag vill fröjda mig över Din frälsning.

¹ Dvs. som när skriften på en skrivtavla stryks ut.

² Namn på tempelberget i Jerusalem, ofta använt om staden själv, ibland också en beteckning för hela Israel.

- ¹⁵Låt folken fångas i det fördärv de hava vållat och deras fot fastna i den fälla de lagt ut.
- ¹⁶Det skall bliva känt att Herren dömer, syndaren fångas i sina egna händers verk.³
- ¹⁷Låt syndarna drivas bort till dödsriket⁴, alla de folk som förgäta Gud.
- ¹⁸Ty icke för alltid skall den fattige vara förgäten, de betrycktas hopp skall ej varda om intet evinnerligen.
- ¹⁹Stå upp, Herre, låt icke en människa få överhanden, låt folken bliva dömda inför Dig.
- ²⁰Sätt, o Herre, en lagstiftare över dem, låt folken förstå att de äro människor.⁵
- ²¹Varför, o Herre, är Du fjärran ifrån oss och föraktar oss i nödens tid?
- ²²När de ogudaktiga förhäva sig, bliver den fattige upptänd, han fångas i de snaror som de hava tänkt ut.
- ²³Ty syndaren bliver prisad i sin själs begär, och den orättfärdige bliver välsignad.
- ²⁴Syndaren uppväcker Herrens vrede och söker honom icke när han vredgas. Gud är icke inför honom.
- ²⁵Oheliga äro alltid hans vägar, Dina domar vill han icke veta av, över alla hans fiender skall han vinna seger.
- ²⁶Ty han säger i sitt hjärta: ”Jag skall icke vackla, från släkte till släkte skall jag vara utan skada.”
- ²⁷Hans mun är full av förbannelse och bitterhet och svek, under hans tunga är lidande och plåga.
- ²⁸Han ligger i försåt med de rika, i lönnedom för att dräpa de oskyldiga, hans ögon blickar efter den arme.
- ²⁹Han ligger i försåt på lönnligt ställe, såsom ett lejon i sitt tillhåll, han ligger i försåt för att gripa den fattige, för att gripa den fattige och släpa honom bort.
- ³⁰I sin fälla skall han förnedra honom, men han skall själv stupa och falla, när han har fått den arme i sitt våld.
- ³¹Han har sagt i sitt hjärta: ”Gud förgäter det, Han har dolt Sitt ansikte, Han

³ I annan läsart står efter denna vers: ”En paussång.” (gr. *ode diapsalmatos*). Om *Diapsalma*, se not till Ps 3:2. I den masoretiska texten står ordet ”sela”, här tillsammans med ”higgajon”.

⁴ På grekiska *Hades*.

⁵ I annan läsart står efter denna vers *Diapsalma*. Om *Diapsalma*, se not till Ps 3:2. Efter denna vers har den hebreiska texten en annan kapitelindelning. Vers 21 blir Psalm 10:1. Att denna indelning inte är ursprunglig framgår bl.a. av att psalmen är alfabetisk i den hebreiska texten. Den grekiska översättningen, Septuaginta, har alltså bibehållit den ursprungliga indelningen. Detsamma gäller också den latinska översättningen Vulgata.

ser det aldrig.”

³²Stå upp, o Herre Gud, upplyft Din hand, förgät icke de arma.

³³Varför har den ogudaktige retat Gud? Jo, han har sagt i sitt hjärta: ”Han håller icke räkning.”

³⁴Du ser det, ty Du giver akt på plågan och sorgen, för att taga den i Din hand. Den fattige är lämnad i Din vård, Du var en hjälpare för den faderlöse.

³⁵Bryt syndarens och den ondes arm, man skall söka efter hans synd, och den skall icke mera finnas till.

³⁶Herren skall vara konung för evigt och i evigheters evighet, och hedningar skall nu utrotas ur Hans land.

³⁷Herren har hört de armas begäran, Ditt öra är vänt till deras beredda hjärtan

³⁸för att skaffa den faderlöse och förtryckte rätt, så att ingen människa mera göra sig stor på jorden.

PSALM 10

För slutet, en psalm av David.

¹I Herren har jag min förtröstan, huru kunnen I då säga till mig: ”Flyn såsom en sparv till edert berg”?

²Ty se, syndarna hava spånt bågen, de hava berett pilar för kogret⁶, till att i mörkret skjuta mot dem som hava redliga hjärtan.

³Allt som Du hade inrättat hava de förstört, men vad har den rättfärdige då gjort?

⁴Herren är i Sitt heliga tempel, Herrens tron är i himmelen, Hans ögon ser till den arme, Hans blickar pröva människors barn.

⁵Herren prövar den rättfärdige och den ogudaktige, men den som älskar orättfärdighet hatar sin själ.

⁶Han skall låta snaror regna över syndarna, eld och svavel och stormvind, det är den kalk som bliver dem beskärd.

⁷Ty Herren är rättfärdig och älskar rättfärdiga verk, Hans ansikte skådar det redliga.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amēn.

Allēlouīa, allēlouīa, allēlouīa, ära åt Dig, o Gud. (3)

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amēn.

⁶ Korg för pilarna till bågen.

PSALM 11

För slutet, om den åttonde, en psalm av David.

- ¹Fräls mig, o Herre, ty de fromma äro borta, ty sanningen har minskat bland människors barn.
- ²Var och en talar fåfängliga ord till sin nästa, svekfulla läppar tala med dubbelt hjärta.
- ³Herren utrote alla svekfulla läppar, den tunga som talar stora ord, dem som säga:
- ⁴"Låt oss visa vår tungas makt, våra läppar stå oss bi, vem är vår herre?"
- ⁵"För de fattigas lidande och de armas klagan, vill jag nu stå upp", säger Herren, "jag vill låta frälsningen komma, jag skall handla frimodigt med honom."
- ⁶Herrens tal är ett rent tal, likt silver luttrat i eld, prövat i jorden, renat sju gånger.
- ⁷Du, o Herre, skall beskydda oss och bevara oss från detta släkte evinnerligen.
- ⁸Ty de ogudaktiga kretsar omkring, i Din höghet har Du förökat människors barn

PSALM 12

För slutet, en psalm av David.

- ¹Huru länge, o Herre, skall Du så alldeles förgäta mig? Huru länge skall Du vända Ditt ansikte ifrån mig?
- ²Huru länge skall jag lägga råd i min själ och ängslas i mitt hjärta dagligen? Huru länge skall min fiende vara upphöjd över mig?
- ³Se till mig, hören mig, o Herre, min Gud, upplys mina ögon, så att jag icke somnar in i döden.
- ⁴Så att icke min fiende må säga: "Jag har övervunnit honom."
- ⁵De som plågar mig må fröjda sig om jag vacklar, men jag förtröstar på Din nåd. Mitt hjärta fröjde sig över Din frälsning.
- ⁶Jag vill sjunga till Herren, ty Han har gjort väl mot mig och sjunga psalmer till Herrens, den Högstes namn

PSALM 13⁷

För slutet, en psalm av David.

- ¹Dåren har sagt i sitt hjärta: "Det finnes ingen Gud."
- ²De äro fördärvade och avskyvärda i sin vandel, ingen finnes, som gör vad

⁷ Denna psalm återkommer som Ps 52 i nästan samma lydelse. En av skillnaderna är att Ps 13 använder namnet Herren medan Ps 52 använder ordet Gud.

gott är, ingen enda.

³Herren blickade ned från himmelen på människors barn, för att se om någon finnes som har insikt eller söker Gud.

⁴De hava alla avfallit, allesammans äro de fördärvade; ingen finnes, som gör vad gott är, det finnes icke en enda.

⁵Skola de aldrig förstå, de som handla laglöst, de som uppåta mitt folk som bröd och icke åkalla Herren?

⁶De bleknade av fruktan, där ingen fruktan fanns, ty Gud bor i ett rättfärdigt släkte.

⁷I haven skymfat den fattiges planer därför att Herren är hans hopp.

⁸Vem skall från Sion giva frälsning åt Israel? När Herren låter Sitt fångna folk vända åter, då skall Jakob fröjda sig, då skall Israel vara glad.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.
Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa, ära åt Dig, o Gud. (3)
Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.

PSALM 14

En psalm av David.

¹O Herre, vem får bo i Ditt tält⁸ och vem får dväljas på Ditt heliga berg?

²Den som vandrar ostraffligt och gör vad rätt är och talar sanning i sitt hjärtat,

³den som icke bär förtal på sin tunga, eller gjort sin nästa ont och som icke lyssnat till förtal mot de som äro honom nära,

⁴den som gör vad ont är bliver föraktlig inför Honom, men den som fruktar Herren ärar han, den som icke bryter eden mot sin nästa.

⁵Han har icke lånat ut pengar mot ränta⁹ eller tagit mutor till men för oskyldiga, den som handlar så står fast till evig tid.

PSALM 15

En pelarinskrift¹⁰ av David.

¹Bevara mig, o Herre, ty till Dig har jag satt mitt hopp.

⁸ Tält används ofta som beteckning för templet i Jerusalem.

⁹ Lån mot ränta förbjuds i 2 Mos 22:25, 3 Mos 25:36. En ränta på 30% var inte ovanlig i Israels omvärd.

¹⁰ Den masoretiska texten har här en specialterm, vars exakta betydelse är okänd. Bibel 2000 återger den med ”ett kväde”.

- ²Jag har sagt till Herren: ”Du är min Herre, ty Du behöver icke mitt goda.”
- ³I de heliga som bor i Hans land, har Han underbart utfört alla Sina planer.
- ⁴Deras brister hava blivit många och hava sedan hastigt förvärrats.
(*Diapsalma.*)¹¹ Aldrig skall jag taga del i deras blodiga möten eller taga deras namn på mina läppar.
- ⁵Herren är min arvedel och min beskärda del av bågaren, Du är Den som återställer mitt arv.
- ⁶En ljuvlig lott har tillfallit mig, ja, mitt arv som behagar mig väl.
- ⁷Jag skall välsigna Herren som har givit mig förstånd, ännu om natten har mitt innersta undervisat mig.
- ⁸Jag har haft Herren för mina ögon alltid, ty Han står vid min högra sida för att jag icke skall vackla.
- ⁹Fördenskull fröjdar sig mitt hjärta och min tunga juble, ja än mer: min kropp skall få vila med förtröstan.
- ¹⁰Ty Du skall icke lämna min själ åt dödsriket¹², eller låta Din Helige få möta förgängelsen.
- ¹¹Du har kungjort för mig livets vägar, Du skall uppfylla mig med glädje inför Ditt ansikte. Vid Din högra hand finnes ljuvligheter för evigt.

PSALM 16

En bön av David.

- ¹Hör, o Herre, min rättfärdighet, lyssna till min bön, akta på mitt rop, det kommer icke ifrån falska läppar.
- ²Min dom komme från Ditt ansikte, låt mina ögon skåda Din rättvisa.
- ³Du har prövat mitt hjärta, Du har rannsakat det om natten, Du har prövat mig i eld, men ingen orätt fanns i mig.
- ⁴Ja, min mun skall icke tala människoverk, genom Dina läppars ord har jag kunnat vandra svåra vägar.
- ⁵Styr mina steg på Dina stigar, så att mina fötter icke vacklar.
- ⁶Jag har ropat, ty Du har hört mig, o Gud, böj Ditt öra till mig och lyssna till mina ord.
- ⁷Utför underbara nådeverk, Du som frälser dem som hoppas på Dig.
- ⁸Från dem som stå emot Din högra hand, bevara mig såsom en ögonsten.¹³
- ⁹Beskärma mig under Dina vingars skugga för de ogudaktigas ansikte, som vilja fördärva mig.
- ¹⁰Mina fiender hava omringat min själ, de äro fasta i sin förstockelse, deras

¹¹ Annan läsart saknar *Diapsalma*.

¹² På grekiska *Hades*. Den Helige Petrus och den Helige Paulus tillämpar detta på Kristi uppståndelse enligt den Helige Lukas i Apostlagärningarna (2:27, 13:35).

¹³ Pupillen använts här som bild för det man är särskilt rädd om.

mun hava talat övermod.

¹¹De hava kastat ut mig, nu omringa de mig, de hålla sina ögon riktade mot jorden.

¹²De hava kastat sig över mig såsom ett lejon, som längtar efter rov, likt ett ungt lejon, som ligger i försåt.

¹³Stå upp, o Herre, genskjut dem och fäll dem, rädda min själ från den ogudaktige, drag Ditt svärd från fienderna till Din hand.

¹⁴O Herre, från de få avskilj dem medan de leva på jorden; ja, med Dina gömda håvor är deras buk fylld.

¹⁵De hava blivit mättade med orenhet¹⁴ och hava sänt sitt överflöd åt sina barn.

¹⁶Men jag skall visa mig inför Ditt ansikte i rättfärdighet, jag skall bliva mättad när Din härlighet visar sig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amēn.

Allēlouīa, allēlouīa, allēlouīa, ära åt Dig, o Gud. (2)

Allēlouīa, allēlouīa, allēlouīa, ära åt Dig,

o Gud, vårt hopp, o Herre, ära åt Dig.

¹⁴ Annan läsart: "De hava blivit mättade av söner."

